

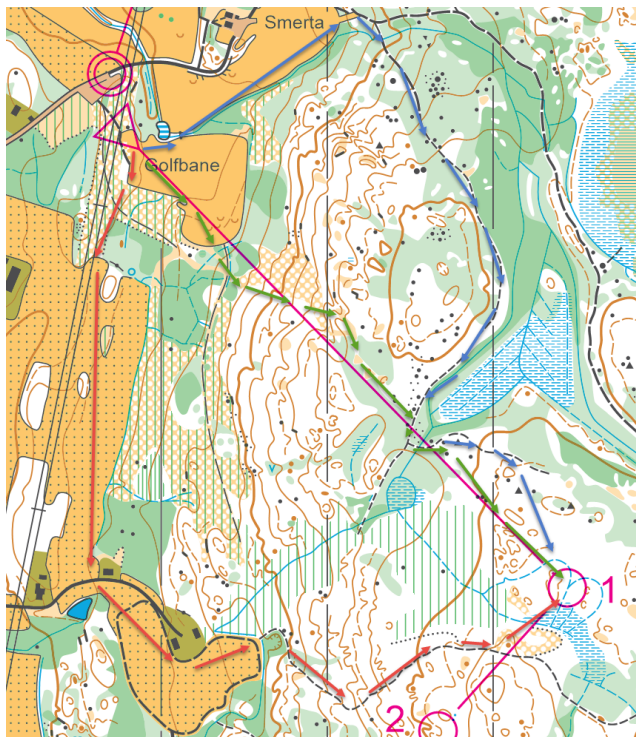
Ås by Night & Fog Cup #2, 8.12.2015

Løypeleggers veivalgstanker, langløypa

Post 1:

Egentlig bare en ting som er best – det grønne veivalget rett på. Morsomst, og egentlig nokså enkelt, om man bare er litt nøye med å finne riktig søkk i toppen av hogsten og la seg lede innover den åpne skogen med lysninger. Eller du kan dundre på kurs litt mer venstre for å være sikker på å treffe sti på riktig side av stikryss (hørte noen slurva i toppen av hogsten og skjena høyre ... det er ikke så lurt).

Liker du å løpe og bruke tida til å lese kart framover i løypa, kan blå og rødt (de observante så på vei til løpet at det var stubb på jordet) være ok, men du taper nok minst et minutt selv om du legger beina ordentlig på nakken.



Post 4:

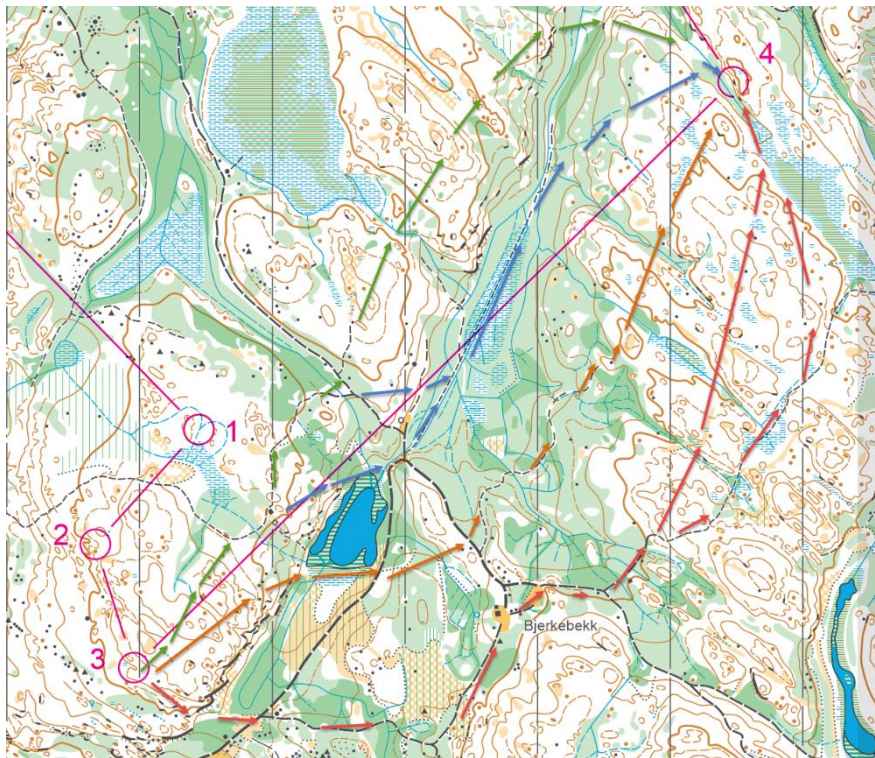
Mange muligheter.

Kartoppslag før start viste en ny hogst fra like vest om Bjerkebekk. Bred til å begynne med, men bare smal tarm V for stien nordover til der grønt veivalg passerer dalen

Rødt er nok for de som liker å løpe uten å tenke for mye og vil ha noe helt bankers.

Grønt er antakelig et kompromiss mellom finest/morsomst og høvelig raskt.

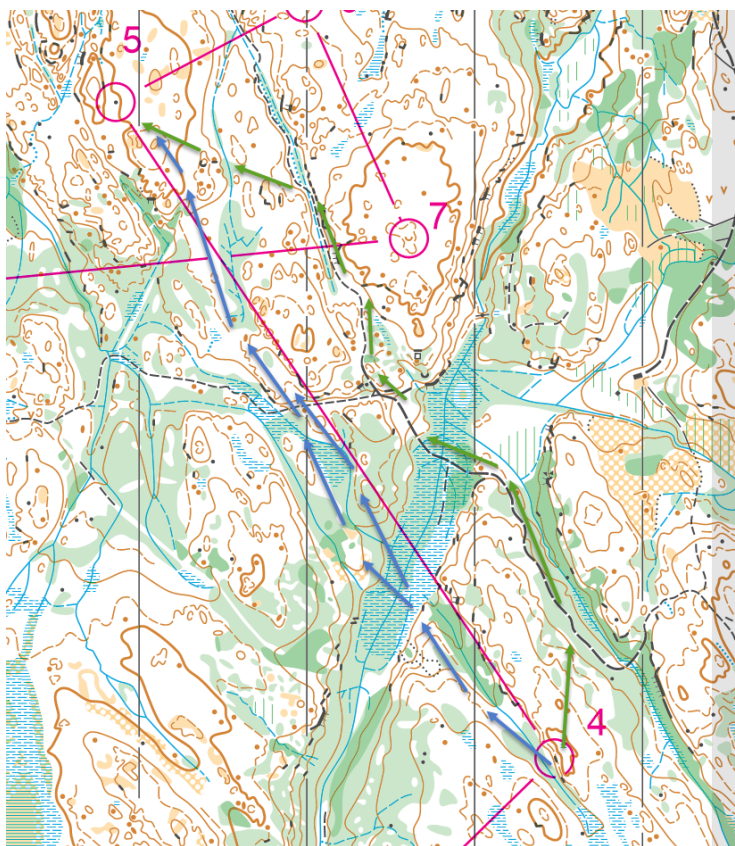
En blå variant er nok det raskeste, men da er det greit å ha en strategi for å løpe opp fra dalen på riktig sted og i nogenlunde riktig retning (tror noen sklei ut litt her).



Oransj er litt risikabelt, gitt den nevnte hogsten, som var nokså bred NV for Bjerkebekk.

Post 4:

Det er såpass løpbart i dette terrenget at innen han som løper grønt veivalg har kommet seg opp og over haugen og ned mot stien, så har han som velger blått kommet nokså langt i riktigere retning. Den som løper grønt veivalg blir dessuten så sløv av stiløpinga at vedkommende kan glemme å ta av stien tidsnok og/eller holder ikke retninga inn mot posten, mens langs blått er man passe skjerpa hele veien.



Post 7:

Løpbarheten i terreng kontra sti er så god at jeg ikke er i tvil om at grønt rett på er raskest. Riktignok er det nattløp, men det skulle være litt å styre på, og man blir jo fanga opp av store myr, hogstfelt og kraftledning, så egentlig er det jo bare å passe på å ha styrefart, så går det nesten av seg selv.

Men, skjønner jo de som etter et par tre strekk der man må være litt på hugget og holde fokus har lyst til å koble ut mentalt og løpe sti ei stund (uten å tape så mye). Rødt blir likevel unødvendig langt.

